

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Vîrlan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Vîrlan împotriva Eugeniei Lîsîi cu privire la repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Alexandru Vîrlan, modificată parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017, în partea cuantumului prejudiciului moral

constată:

La 24 noiembrie 2016, Alexandru Vîrlan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Lîsîi cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 3 octombrie 2016, în jurul orei 15:30, la intersecția străzilor Calea Ieșilor și Bariera Sculeni a fost tamponat de automobilul condus de Eugenia Lîsîi.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 5017 din 5 octombrie 2016, în rezultatul producerii accidentului, i-au fost cauzate leziuni corporale, calificate ca vătămări neînsemnate.

La 6 octombrie 2016, din cauza acuzelor de cefalee și slăbiciunii generale, a fost internat la spitalul de Urgență în secția Neurochirurgie nr. 1 cu diagnosticul – comoție cerebrală, fiind externat la 10 octombrie 2016, cu indicația de a continua tratamentul prescris.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit la 24 octombrie 2016, Lîsîi Eugenia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

Sușține că în vederea urmării tratamentului prescris și reabilitării sănătății, a suportat cheltuieli în mărime de 355 lei, fapt confirmat prin bonurile de plată anexate.

Mai indică că, fiind la o vârstă înaintată de 74 ani, acțiunile părții i-au provocat suferințe fizice și psihice, pe care le suportă și în continuare, astfel

cauzându-i un prejudiciu nepatrimonial, care urmează a fi reparat din contul Eugeniei Lîsîi prin încasarea unui echivalent bănesc în sumă de 20000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 14, 1398 alin. (1), 1418, 1422 alin. (1), 1423 Cod civil și art. 166, 167 CPC.

Solicită repararea prejudiciului material în sumă de 355 lei și moral în sumă de 20000 lei, cauzat în urma accidentului rutier.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat din contul Eugeniei Lîsîi în beneficiul lui Alexandru Vîrlan prejudiciul material în suma de 45,38 lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, apelul declarat de Vîrlan Alexandru a fost admis, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017 a fost modificată în partea cuantumului prejudiciului moral, majorând suma încasată de la 1000 lei până la 3000 lei.

La 26 iulie 2017, Alexandru Vîrlan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 și hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 10 martie 2017.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Sușține că hotărârile judecătorești au fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, prin ce i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, indicând că la emiterea acestora nu au fost luate în considerație și apreciate probele prezentate de către el, nu a fost stabilit gradul suferințelor psihice și fizice suportate de dânsu, iar prejudiciul moral și material încasat nu a adus o satisfacție persoanei vătămate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 92).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Vîrlan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexandru Vîrlan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Vîrlan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandru Vîrlan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu